

॥ ८० ॥ अप्रतिबुद्धः प्रधानं बुध्यमानो जीवः बुद्धो ब्रह्म ॥ ८१ ॥ धीफलमाह पश्येति पश्यंद्रष्टारं अपश्यंदृश्यं क्षेम्यं क्षेमाय साधु तत्त्वं दृश्ययोरन्यत्वं च निर्विकल्पकतया योनपश्येत् स एव केवलं साक्ष्येणापि निर्मुक्तं अकेवलं साक्षिरूपं पंचविंशं चिदाभासरूपं आद्यं जगत्कारणं परमहृदादिकार्यं अनेन य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवतीति श्रुतौ ब्रह्मपदेन निर्विशेषं सर्वपदेन केवलादिकं च ग्राह्यमिति दर्शितं ॥ ८२ ॥

यदा स केवलीभूतः पट्टिंशमनुपश्यति ॥ तदा स सर्वविद्विद्वान् पुनर्जन्मविंदति ॥ ८० ॥ एवमप्रतिबुद्धश्च बुध्यमानश्च तेन घ ॥ बुद्धश्चोक्तो यथा तत्त्वं मया श्रुतिनिदर्शनात् ॥ ८१ ॥ पश्चापश्यं योनपश्येत्क्षेम्यं तत्त्वं च काश्यप ॥ केवलाकेवलं चाद्यं पंचविंशं परंचयत् ॥ ८२ ॥ विश्वावसुरुवाच तथ्यं शुभं चैतदुक्तं त्वया विभो सम्यक्क्षेम्यं दैवताद्यं यथावत् ॥ स्वस्य क्षयं भवतश्चास्तु नित्यं बुद्ध्या सदा बुद्धियुक्तं मनस्ते ॥ ८३ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच एवमुक्त्वा संप्रयातो दिवं स विभ्राजन् वैश्रीमतादर्शनेन ॥ दृष्टश्च तुष्ट्या परयाभिनंद्य प्रदक्षिणं मम कृत्वामहात्मा ॥ ८४ ॥ ब्रह्मादीनां खेचराणां क्षितौ च ये चाधस्तात्संवसंते नरेन्द्र ॥ तत्रैव तद्दर्शनं दर्शयन् वै सम्यक्क्षेम्यं ये पथं संश्रिता वै ॥ ८५ ॥ सांख्याः सर्वे सांख्यधर्मे रताश्च तद्द्व्योगायोगधर्मे रताश्च ॥ ये चाप्यन्ये मोक्षकामा मनुष्यास्तेषामेतद्दर्शनं ज्ञानदृष्टं ॥ ८६ ॥ ज्ञानान्मोक्षो जायते राजसिंहनास्य ज्ञानादेव माहुर्नरेन्द्र ॥ तस्माज्ज्ञानं तत्त्वतो न्वेषितव्यं येनात्मानं मोक्षयेज्जन्ममृत्योः ॥ ८७ ॥ प्राप्य ज्ञानं ब्राह्मणात्क्षत्रियाद्वा वैश्याच्छूद्रादपि नीचादभीक्ष्णं ॥ श्रद्धातव्यं श्रद्धधानेन नित्यं न श्रद्धिनं जन्ममृत्युविशेषतां ॥ ८८ ॥ सर्वे वर्णा ब्राह्मणा ब्रह्मजाश्च सर्वे नित्यं व्याहरंते च ब्रह्म ॥ तत्त्वं शास्त्रं ब्रह्म बुद्ध्या ब्रवीमि सर्वं विश्वं ब्रह्म चैतत्समस्तं ॥ ८९ ॥ ब्रह्मास्य तो ब्राह्मणाः संप्रसूता बाहुभ्यां वै क्षत्रियाः संप्रसूताः ॥ नाभ्यां वै श्याः पादतश्चापिशूद्राः सर्वे वर्णानान्यथा वेदितव्याः ॥ ९० ॥ अज्ञानतः कर्मयोनिं भजंते तां तारां जंस्ते यथायां त्यभावं ॥ तथा वर्णा ज्ञानहीनाः पतंते घोरादज्ञानात्प्राकृतं योनिजालं ॥ ९१ ॥ तस्माज्ज्ञानं सर्वतो मार्गितव्यं सर्वत्र स्थं चैतदुक्तं मया ते ॥ तत्स्थो ब्रह्मा तस्थिवांश्चापरो यस्तस्मै नित्यं मोक्षमाहुर्नरेन्द्र ॥ ९२ ॥ यत्ते पृष्टं तन्मया चोपदिष्टं यथा तथ्यं तद्दिशो को भवस्व ॥ राजन्गच्छ स्वैतदर्थस्य पारं सम्यक्प्रोक्तं स्वस्तित्वस्तु नित्यं ॥ ९३ ॥ भीष्म उवाच स एव मनुशास्तस्तु याज्ञवल्क्येन धीमता ॥ प्रीतिमान भवद्राजामिथिलाधिपतिस्तदा ॥ ९४ ॥

क्षेम्यं मोक्षाय हितं दैवताद्यं ब्रह्म ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ दर्शनं शास्त्रं दर्शयन् अदर्शयन् पथं पंथानं ॥ ८५ ॥ ज्ञानदृष्टं प्रत्यक्षफलमित्यर्थः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ श्रद्धिनं श्रद्धावंतं आदंतादपि मत्वर्थीय इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ सर्वत्र स्थं सर्ववर्णगतं तत्स्थो ज्ञाननिष्ठो यः स एव ब्रह्मा ब्राह्मणः अपरः क्षत्रियादिरपि तस्थिवान् तत्स्थो ज्ञाने इति शेषः तस्मै तदर्थं मोक्षं नित्यं नित्यसिद्धं ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥